

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 เกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่นได้กำหนดบทบาท ภารกิจ อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะเทศบาล ซึ่งถือเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สำคัญหน่วยหนึ่งในปัจจุบัน เพราะต้องปฏิบัติภารกิจต่างๆตามที่กฎหมาย นโยบายของรัฐบาลและกระทรวงมหาดไทยกำหนด เช่น นโยบายในการแก้ไขปัญหาเสพติด การทุจริตคอร์รัปชัน นอกจากนี้เทศบาลยังต้องแก้ไขปัญหาในพื้นที่ของเทศบาลเอง เช่น ปัญหาล้างแวลล่อม ชุมชนแออัด งานการจราจร รวมถึงการก่อสร้างและการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ เป็นต้น เพื่อให้ประชาชนในเขตเทศบาลและในพื้นที่ใกล้เคียงมีคุณภาพชีวิตที่ดีมากขึ้น โดยในการดำเนินการนั้นจำเป็นต้องยึดหลักการในการบูรณาการเพื่อดำเนินงานและ มีการประสานความคิด ความร่วมมือเป็นลักษณะพหุภาคีจากทุกภาคส่วนของสังคม รวมทั้งภาครัฐภาคเอกชน และองค์กรประชาชนในพื้นที่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสมีประสิทธิภาพและมีวิสัยทัศน์ (สภาร่างรัฐธรรมนูญ, 2550, หน้า 159) และเพื่อให้เกิดการกระจายอำนาจอย่างเป็นรูปธรรม จึงได้มีการกำหนดพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพ.ศ. 2542 โดยเนื้อหาในสาระของกฎหมายฉบับนี้ได้ให้บทบาทกับ คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (วุฒิสาร ตันไชย, 2545, หน้า 1 - 14)

การกระจายอำนาจ (decentralization) เป็นการกระทำหรือมาตรการที่รัฐบาลกลางหรือราชการส่วนกลางได้มอบอำนาจให้ท้องถิ่นจัดทำกิจการหรือบริการสาธารณะบางเรื่องภายในเขตพื้นที่ของแต่ละท้องถิ่นหรือโอนภารกิจบริการสาธารณะบางกิจการจากรัฐไปให้หน่วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หลักในการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหลักการเปิดโอกาสให้แต่ละท้องถิ่นดูแลจัดการแก้ไขปัญหาของตนเองในระดับท้องถิ่นทำให้สามารถตอบสนองความต้องการของแต่ละท้องถิ่นได้ และหลักการกระจายอำนาจนั้นต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานประโยชน์ที่สำคัญอย่างน้อย 5 ประการ ดังนี้ 1) เป็นการช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาลกลางหรือหน่วยบริหารราชการส่วนกลาง 2) เป็นการทำให้ปัญหาในท้องถิ่นนั้นได้รับการแก้ไขปรับปรุงได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามความต้องการของคนในท้องถิ่นนั้น 3) เพื่อเป็นการส่งเสริมคนในท้องถิ่นได้แสดงความรู้และความสามารถในการพัฒนาบทบาทตนเองในการดูแลรับผิดชอบท้องถิ่นของตนเอง 4) เป็นการส่งเสริมและการพัฒนาการเมืองในระดับท้องถิ่นอันเป็นรากฐานของระบอบประชาธิปไตยและเป็นพื้นฐานสำคัญให้คนในท้องถิ่นได้ก้าวขึ้นไปดูแลปัญหาในระดับชาติต่อไป 5) เป็นการเสริมสร้างความมั่นคงและความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนที่จะ

ทำให้ประชาชน มีคุณภาพและมีบทบาทในการจัดการดูแลชุมชนท้องถิ่นของตนเอง (โกวิทย์ พวงงาม, 2548, หน้า 3)

การปกครองท้องถิ่น มีความสำคัญต่อประเทศเป็นอย่างมากในด้านความช่วยเหลือลดภาระรับผิดชอบจากรัฐบาลกลางในด้านเศรษฐกิจและสังคมเพื่อให้รู้ถึงความต้องการของสถานะท้องถิ่นอย่างแท้จริง การกระจายอำนาจทางการเมืองการปกครองไปสู่ประชาชนในท้องถิ่นให้รู้จักปกครองตนเองและสร้างลักษณะผู้นำขึ้นในท้องถิ่น เพื่อรับผิดชอบในการจัดดำเนินการบริหารตามความต้องการของสมาชิกในชุมชน แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่า การบริหารงานของหน่วยการปกครองท้องถิ่นจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารงานเกี่ยวกับการจัดบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนที่ทวีมากขึ้นอย่างรวดเร็วและเป็นการบริหารงานที่มีความสลับซับซ้อนมากขึ้น การบริหารงานท้องถิ่นจึงต้องคำนึงถึงหลักการและเทคนิคในการบริหารตลอดจนการพัฒนาในด้านต่าง ๆ

เทศบาลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 12 พ.ศ. 2546 โดยมีฐานะเป็นนิติบุคคล มีหน้าที่โดยตรงในการบริหารกิจการท้องถิ่น และจัดให้การบริการต่างๆ ทั้งทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมแก่ราษฎรในท้องถิ่น ในปัจจุบันเทศบาลได้รับการถ่ายโอนภารกิจตามแผนขั้นตอนกระจายอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มขึ้น ดังนั้น การทำงานของเทศบาลเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ และให้เป็นไปตามกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาและภารกิจที่ได้รับมอบหมายให้ประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพนั้น การกำหนดภารกิจและทิศทางในการพัฒนาของเทศบาลต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาตนเองตามทิศทาง และบทบาทที่เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพและทรัพยากรที่มีอยู่ตลอดจนคำนึงถึงขีดความสามารถในการดำเนินงาน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาโดยคำนึงถึงงานที่ได้รับการถ่ายโอนและเทศบาลสามารถจัดการได้ ทั้งในเรื่องของงานโครงสร้างพื้นฐาน งานการส่งเสริมคุณภาพชีวิต งานการจัดระเบียบชุมชนและสังคม งานการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม งานศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งต้องคำนึงถึงความจำเป็นเร่งด่วนสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนเพื่อการพัฒนาพื้นที่ในเขตเทศบาลให้พัฒนายิ่งขึ้น

เทศบาลเป็นหน่วยงานท้องถิ่นที่มีภารกิจต้องให้บริการแก่ประชาชนตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย รวมถึงให้บริการในด้านสาธารณสุข โภค สาธารณูปการต่างๆ การให้บริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพและทำให้ประชาชนผู้มาใช้บริการได้รับความพึงพอใจอันจะเป็นการสร้างภาพพจน์ที่ดี แต่ประชาชนยังขาดความเข้าใจในเรื่องนี้ โดยมองว่าการมาติดต่องานกับเทศบาลนั้นเป็นเรื่องที่เสียเวลา ยุ่งยาก ไม่ค่อยได้รับความสะดวก การทำงานไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง ทำให้ประชาชนไม่ได้รับความพึงพอใจ ปัจจุบันพบว่า มีเรื่องร้องเรียนจากประชาชนในลักษณะต่างๆ

เช่น ร้องเรียนมายังศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ และร้องเรียนผ่านสื่อมวลชนต่างๆ เกี่ยวกับการทำงานของเทศบาล ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความสะอาด ความรวดเร็ว ความเสมอภาค ความมีมนุษยสัมพันธ์ หรือความเอาใจใส่ในการให้บริการและโครงการต่าง ๆ ที่ทำให้กับชุมชนนั้นไม่ได้เป็นไปตามความต้องการของชุมชนและไม่ได้ช่วยแก้ปัญหาของประชาชนอย่างตรงจุด ซึ่งหากปัญหาดังกล่าวไม่ได้รับการแก้ไขอาจก่อให้เกิดปัญหาอื่นๆ ตามมา กล่าวคือ หากประชาชนไม่มีความพึงพอใจในงานต่าง ๆ ที่เทศบาลดูแลก็จะไม่พยายามติดต่อราชการหรือพยายามหลีกเลี่ยงการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องรวมทั้งไม่ให้ความร่วมมือกับกิจกรรมที่เทศบาลจัดจนมีช่องว่างทำให้เกิดปัญหา ซึ่งถ้าหากเทศบาลสามารถบริหารงานให้ตรงตามความต้องการของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ปัญหาดังกล่าวก็จะลดน้อยลง เป็นการลดช่องว่างระหว่างประชาชนกับข้าราชการ พร้อมยังเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาเทศบาลให้รวดเร็วยิ่งขึ้นอีกประการหนึ่งด้วย (เสริมพงษ์ ลิบลับ, 2553, หน้า 9)

การวิจัยเรื่องทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริการสาธารณะของหน่วยการปกครองท้องถิ่น ผลการวิจัยพบว่าประชาชนทุกกลุ่มอาชีพไม่พอใจต่อการให้บริการสาธารณะของเทศบาลโดยมีระดับความไม่พอใจใกล้เคียงกันสาเหตุเกิดจากการให้บริการต่าง ๆ ไม่ตรงกับความต้องการของประชาชน เนื่องจากปัญหาหลายประการ คือ ปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชน ปัญหาเกี่ยวกับการวางโครงสร้างพื้นฐานที่ไม่เหมาะสม ปัญหาเกี่ยวกับความต้องการในการให้บริการของเทศบาล ปัญหาด้านการสาธารณสุข การเก็บขยะเทศบาลไม่สามารถเก็บขยะได้หมดในแต่ละวัน (ประหยัด ยะคะนอง, 2548, บทคัดย่อ)

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่าเทศบาลทำงานโดยขาดการประเมินผลการทำงานในด้านต่าง ๆ ว่ามีความเหมาะสมและเป็นไปตามความต้องการของประชาชนหรือไม่ การให้บริการสาธารณะที่เทศบาลดำเนินการให้แก่ประชาชนจะดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ นั้นสามารถพิจารณาได้จากผลสำเร็จของการทำงานหรือโครงการต่าง ๆ ว่าเป็นไปตามความต้องการและได้รับการร่วมมือจากประชาชนและเกิดประโยชน์สูงสุดหรือไม่นั้น ประชาชนเป็นส่วนสำคัญในการชี้วัดการประเมินผลการทำงานของเทศบาล ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาประสิทธิภาพการบริหารงานเทศบาลตามหลักการกระจายอำนาจในจังหวัดลพบุรีและสระบุรี เพื่อนำผลที่ได้รับไปปรับปรุงพัฒนางานในแต่ละด้านตามหลักการกระจายอำนาจในภารกิจที่สอดคล้องกับการบริหารงานเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อเทศบาลและสามารถดูแลอำนวยความสะดวกตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการและแก้ปัญหาให้กับประชาชนได้

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการบริหารงานเทศบาลตามหลักการกระจายอำนาจในจังหวัดลพบุรีและสระบุรี

2. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารงานเทศบาลตามหลักการกระจายอำนาจ ในจังหวัดลพบุรีและสระบุรีจำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ วุฒิการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ตำแหน่งในชุมชน ประเภทของเทศบาล จังหวัดที่เทศบาลสังกัด

ความสำคัญของการวิจัย

ผลจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูลสำคัญเพื่อให้เทศบาลนำผลการศึกษาไปใช้ปรับปรุงการทำงานและนำไปเป็นแนวทางในการวางแผนการทำงานของเทศบาลอันจะนำไปสู่ระดับความสำเร็จของผลการดำเนินงานที่ตั้งไว้และสนองความต้องการของประชาชนที่แท้จริง

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนเขตเทศบาล จำนวน 22 เทศบาล ซึ่งมีอายุ 18 – 60 ปี รวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น 309,715 คน (สำนักงานสถิติ จังหวัดลพบุรีและสำนักงานสถิติจังหวัดสระบุรี , 2553)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ เนื่องจากประชากรมีจำนวนที่แน่นอน สูตรที่ใช้ในการหาขนาดตัวอย่างจึงใช้สูตรยามาเน่ (Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และ มีความคลาดเคลื่อน .05 ในการคำนวณหาขนาดของตัวอย่าง ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 399 คน (สุริย์ ศิริโกภาภิรมย์, 2546, หน้า 129-130)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย

2.1.1 เพศ

- 1) ชาย
- 2) หญิง

2.1.2 อายุ

- 1) ต่ำกว่า 30 ปี
- 2) 30 – 45 ปี
- 3) มากกว่า 45 ปีขึ้นไป

2.1.3 สถานภาพการสมรส

- 1) โสด
- 2) สมรส
- 3) หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่

2.1.4 ระยะเวลาที่อาศัยอยู่

- 1) น้อยกว่า 5 ปี
- 2) 5 – 10 ปี
- 3) มากกว่า 10 ปี

2.1.5 วุฒิการศึกษา

- 1) ต่ำกว่าปริญญาตรี
- 2) ปริญญาตรีหรือสูงกว่า

2.1.6 อาชีพ

- 1) รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ
- 2) เกษตรกร / รับจ้าง
- 3) ค้าขาย และอื่น ๆ

2.1.7 รายได้ต่อเดือน

- 1) ต่ำกว่า 10,000 บาท
- 2) 10,000 – 20,000 บาท
- 3) มากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป

2.1.8 ตำแหน่งในชุมชน

- 1) ผู้นำชุมชน
- 2) ประชาชน

2.1.9 ประเภทของเทศบาล

- 1) เทศบาลเมือง
- 2) เทศบาลตำบล

2.1.10 จังหวัดที่เทศบาลสังกัด

- 1) จังหวัดลพบุรี
- 2) จังหวัดสระบุรี

2.2 ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพการบริหารงานเทศบาลตามหลักการกระจายอำนาจในจังหวัดลพบุรีและสระบุรีโดยแบ่งกลุ่มตามภารกิจพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 โดยสรุปได้ ดังนี้

2.2.1 ด้านงานโครงสร้างพื้นฐาน

2.2.2 ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต

2.2.3 ด้านงานการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.2.4 ด้านงานศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

2.2.5 ด้านงานการจัดระเบียบชุมชน / สังคม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ประสิทธิผล** หมายถึง ผลสำเร็จของงานว่าประสบความสำเร็จเพียงใดในการดำเนินงาน โดยบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือปรารถนาผลงานและผลผลิตให้เกิดขึ้นและเป็นไปตามกำหนด

2. **เทศบาล** หมายถึง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นการปกครองในระดับที่ใกล้ชิดกับชุมชนมากที่สุด

3. **การบริหารงานเทศบาลตามหลักการกระจายอำนาจ** หมายถึง การดำเนินงานของเทศบาลที่ต้องปฏิบัติตามภารกิจพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 โดยสรุปได้ดังนี้

1. **ประสิทธิผลด้านงานโครงสร้างพื้นฐาน** หมายถึง ผลสำเร็จของงานว่าเทศบาลได้บริหารงานให้เป็นไปตามตามความต้องการและสร้างความพึงพอใจให้กับประชาชนหรือไม่ ซึ่งได้แก่ งานต่าง ๆ ดังนี้ การขุดลอกทางระบายน้ำทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วมในเขตเทศบาล การติดตั้งและดูแลระบบสัญญาณไฟจราจรตามแยกถนนของหมู่บ้าน การจัดทำและพัฒนา ระบบประปาหมู่บ้านเพื่อการอุปโภคบริโภคและเพื่อการเกษตร การจัดทำไฟฟ้าสาธารณะเพื่อให้แสงสว่างตามถนน ตรอก ซอย สวนสาธารณะ ลาน กีฬา ฯลฯ อย่างทั่วถึง การควบคุมการก่อสร้างอาคาร การทำถนนเชื่อมต่อระหว่างชุมชนเพื่อสร้างความสะดวกในการเดินทางให้กับประชาชน

2. **ประสิทธิผลด้านงานการส่งเสริมคุณภาพชีวิต** หมายถึง ผลสำเร็จของงานจากการบริหารงานในการให้การดูแลและจัดทำโครงการต่าง ๆ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชน ซึ่งการให้บริการในด้านนี้ของท้องถิ่นนั้นมีความแตกต่างกันออกไปในแต่ละพื้นที่ ได้แก่ การส่งเสริมการฝึกประกอบอาชีพ การให้การสนับสนุนการเล่นกีฬาให้กับเด็ก เยาวชนและประชาชนทั่วไป การให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้ การส่งเสริมเกษตรชีวภาพและการใช้ปุ๋ยชีวภาพเพื่อรักษาสภาพแวดล้อม การส่งเสริมให้มีตลาดชุมชนจำหน่ายอาหารที่ปลอดภัย การให้การสงเคราะห์กับเด็ก ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส เช่น การแจกทุนการศึกษาเด็กยากจน การแจกรถเข็นคนพิการ การจัดเตรียมการสอนของโรงเรียนสังกัดเทศบาล

3. **ประสิทธิผลด้านงานการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม** หมายถึง ผลสำเร็จของงานโดยประชาชนเห็นว่าการบริหารงานของเทศบาลนั้นได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การรณรงค์ปลูกต้นไม้เพื่อช่วยกันรักษา ระบบนิเวศวิทยา การอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ การอบรมการทำขยะรีไซเคิล การจัดทำระบบกำจัดขยะมูลฝอย บำบัดน้ำเสียก่อนทิ้งให้ได้มาตรฐาน การดูแลรักษาความสะอาดสถานที่พักผ่อนสาธารณะเช่น สถานที่ออกกำลังกาย สวนสาธารณะ การรณรงค์ให้ประชาชน สร้างจิตสำนึกให้มีส่วนร่วมและรับผิดชอบในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากร

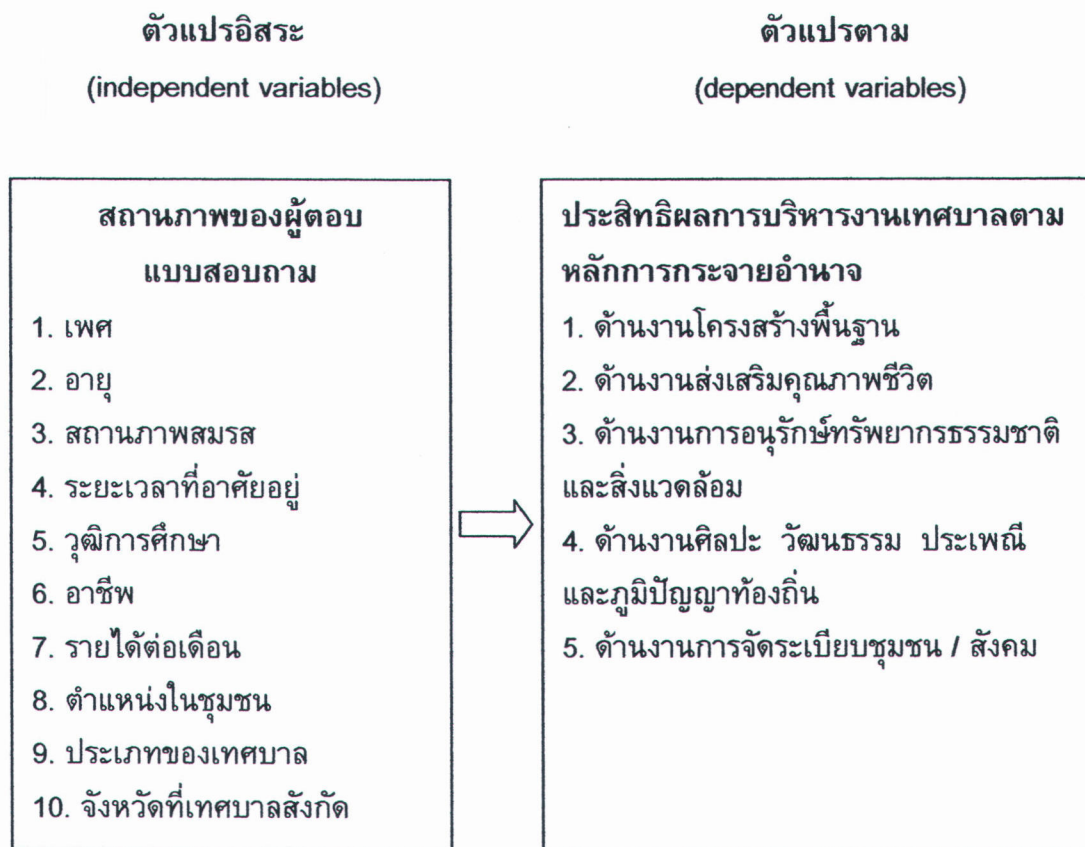
ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์ การบำบัดรักษาการชนชาติมาใช้ให้เกิดประโยชน์ เช่น การนำต้นกกมาถนอม

4. ประสิทธิภาพด้านงานศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง ผลสำเร็จของงานโดยประชาชนเห็นว่าเทศบาลได้บริหารงานเกี่ยวกับงานศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยได้สร้างจิตสำนึกของความเป็นคนในท้องถิ่นให้ร่วมกันอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ การรักษา ทำนุบำรุง ส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมตามประเพณีและวัฒนธรรมต่าง ๆ เช่น การจัดงานวันสงกรานต์ งานลอยกระทง การสร้างภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น เช่น การผลิตสินค้า หัตถกรรมพื้นเมืองที่ทำมาจากวัสดุของท้องถิ่น การส่งเสริมให้ประชาชนเข้าร่วมการศึกษา ด้านงานด้านศิลปะ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ของท้องถิ่นอื่นเพื่อนำกลับมาพัฒนาตนเอง การอนุรักษ์ ฟื้นฟู ดูแลทำความสะอาดศาสนสถานที่สำคัญของท้องถิ่น เช่น วัด โบราณสถาน โบราณวัตถุ การจัดอบรมเพื่อปลูกฝังความสำคัญในด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นให้กับเยาวชนในเขตเทศบาล การส่งเสริมให้ประชาชนเข้าร่วมในกิจกรรมพิธี ของรัฐ เช่น การวางพานพุ่มในงานวันเฉลิมพระชนมพรรษา

5. ประสิทธิภาพด้านการจัดระเบียบชุมชน / สังคม หมายถึง ผลสำเร็จของงานโดยเทศบาลได้บริหารงานเพื่อให้ประชาชนได้รับการดูแลและช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ อย่างทันเวลา เมื่อเกิดความเดือดร้อนและการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างผาสุกของประชาชนในพื้นที่ตามกฎระเบียบ ที่ตั้งไว้รวมถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ได้แก่ การให้ความช่วยเหลืออย่างทันทีเมื่อประชาชนในเขตเทศบาลประสบปัญหาสาธารณภัย เช่น อัคคีภัย อุทกภัย วาตภัย การจัดการ วางขายสินค้าในตลาดอย่างเป็นระเบียบและมีป้ายบอกราคาชัดเจน การมีอาสาสมัครป้องกันภัย ในพื้นที่เทศบาล การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบความเสียหายของสาธารณสถาน การจัดการดำเนินงานการรับแจ้งเบาะแสหรือแหล่งมั่วสุมของโจรผู้ร้ายให้เจ้าหน้าที่ของเทศบาล ทราบ การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการฝึกเป็นอาสาสมัครป้องกันภัยพลเรือนของเทศบาล การจัดให้มี ผังเมืองและแบ่งเขตการใช้ประโยชน์ที่ดิน การจัดสัปดาห์ต่อต้านยาเสพติดโลกและ มาตรการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในรูปแบบต่างๆ เช่น เสี่ยงตามสาย หอกระจายข่าว แผ่นพับ เป็นต้น การจัดระเบียบสังคม เช่น การสุ่มตรวจปัสสาวะหาสารเสพติด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาประสิทธิภาพการบริหารงานเทศบาลตามหลักการกระจาย อำนาจในจังหวัดลพบุรีและสระบุรี ตามภารกิจที่กำหนดในพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอน การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 (คณะกรรมการการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, 2546, หน้า 6)

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

ประสิทธิผลการบริหารงานเทศบาลตามหลักการกระจายอำนาจในจังหวัดลพบุรีและสระบุรีแตกต่างกันเมื่อจำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ วุฒิการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ตำแหน่งในชุมชน ประเภทของเทศบาล จังหวัดที่เทศบาลสังกัด